

[Handelsministeren.]

maal, naar Repræsentanter for hele Arbejderklassen, for de paagældende Organisationer i det hele, der har protesteret imod Loven, erklærer sig villige til at forhandle om at naa til et Grundlag, et Domsgrundlag, et Retsgrundlag, saaledes at det klart bliver tilkendegivet, hvad der er Ret, og hvad der ikke er Ret, og det ikke som nu overlades til Dommerne, endog mod disses Protest. — Jeg skal paa ny anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hauch: Til det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) vil jeg gerne sige, at det neppe kan være det ærede Medlem ubekendt, at det ret hyppigt sker, at Højesteretsdommene falder anderledes ud end Landsretsdommene. Derfor er det endnu ikke muligt for mig — selv ikke efter at det ærede Medlem har talt anden Gang — at forstaa, hvilken Tilknæytning der er mellem Kolindsundsagen og det, vi her drøfter. Dersom vi ophæver denne Lov, er vi paa det Sted, hvor vi var, da Kolindsunddommen faldt.

Med Hensyn til det omtalte Spørgsmaal fra Horsenssejnen skal jeg bemærke, at det, der skete, var netop, at Lovens Anvendelse blev afvist. Dér kan Loven altsaa ikke have gjort nogen Skade. Nu fremgaar det af det ærede Medlems Udtalelse, at han for sit Vedkommende her ønskede Loven anvendt. Jeg noterer med nogen Tilfredshed, at det ærede Medlem dog kunde tænke sig, at det havde været rimeligt at anvende Loven i dette og lignende Tilfælde.

Til den højtærede Minister skal jeg først sige et Par Ord om Landstingets Stilling overfor den høje Regering. Vi tager mod Raad af alle, som kan give os gode Raad; for at blive i Ministerens Aand kan jeg tilføje: selv af en Minister, tilhørende et andet Parti, er vi meget villige til at modtage gode Raad. Men det, som jeg ved den Lejlighed, denne Forhandling har givet, har ønsket at gøre opmærksom paa, er, at den høje Regering misforstaar Situationen, dersom den tror, at det Flertal, der nu er skabt i Folketinget, skal have afgørende Indflydelse paa de saglige Spørgsmaal, der behandles her i Tinget. Det kan heller ikke være den høje Regerings Mening. Naar den højtærede Minister nu er saa venlig at give mig et Raad, maatte jeg maaske derfor som menigt Medlem af dette Ting give den højtærede Minister og den høje Regering det Raad, at naar man kommer til Landstinget med sine Forslag, og de har en helt anden Karakter end den, Landstingets Flertal ønsker skal være

Lov her i Landet, vil det være klogt af Regeringen, dersom den i det hele vil have et praktisk Lovgivningsarbejde ud af det, at gaa ind i et Samarbejde med Landstinget for at finde Mulighed for en Overenskomst mellem de to Standpunkter, som den høje Regering paa den ene Side og Landstingets Flertal paa den anden Side er Udtryk for. Jeg tror for øvrigt ogsaa, at dersom den høje Regering faar Lejlighed til at sidde i saa mange Aar, som den øjensynlig har forberedt sig paa, vil det nok blive nødvendigt at gaa den Vej, og jeg tror, det vil være klogt at gaa den straks i Stedet for maaske senere at være nødt til at slaa ind paa den. Det er kun det, jeg har næret Ønske om ved denne Lejlighed paa den højtærede Ministers Foranledning at gøre opmærksom paa.

Jeg skal endnu kun gøre en enkelt Bemærkning i Forbindelse med den foreliggende Sag. Den højtærede Minister sagde, at den Lov, vi her taler om, var en politisk Lov, og den højtærede Minister har tidligere sagt, at det var en Klasselov. Dette sidste kan jeg slet ikke erkende, men at Tanken med Loven har en politisk Karakter, er rigtigt. Dér træffer den højtærede Minister det rigtige. De, der har medvirket til Gennemførelsen af denne Lov, har nemlig gjort det ud fra den Betragtning, at man ved Lovens Gennemførelse skulde søge at fuldbyrde Grundlovens Ord og Aand, hvorefter der skal være Frihed til at tage de Evner og Kræfter i Brug, som de enkelte Samfundsborgere raader over, uden at Organisationer eller andre skal kunne lægge sig hindrende i Vejen for den frie Udfoldelse af disse Evner og Kræfter. Derfor kan den højtærede Minister i og for sig godt have Ret i, at det er en politisk Lov. Ud fra det Synspunkt, jeg her har gjort mig til Talsmand for, har vi fra vor Side — og jeg tror, det gælder Flertallet i denne Sal, som har gennemført Loven — medvirket til Lovens Gennemførelse, og naar der ikke foreligger Eksempler — og det erklærede den højtærede Minister jo, der ikke gjorde —, som godtgør, at der er fældet Domme, som har været skadelige for Erhvervslivet, kan dette høje Tings Flertal ikke skønne, at Tidspunktet er inde til at ophæve Loven.

Carl F. Madsen: Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) sagde henvendt til mig, at selv om Loven blev ophævet, vilde det ikke forandre noget med Hensyn til den bestaaende Ret i øvrigt og med Hensyn til, hvad der er sket i Kolindsundsagen. Nej, det er rigtigt, men jeg har heller ikke sagt, at den bestaaende Retsordning er